

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1601. usque ad annum 1605

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118790

§. 28. Bellum in Belgio continuatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67204)

Sæc. XVII. lare jussit, non modo intercisa omni
 A. C. 1601. redeundi spe, sed indicta etiam capitæ
 pœna, cui pariter subiciebantur ceteri
 Sacerdotes Jesuitis adversi, nisi inter-
 posita Sacramenti Religione Reginam
 velut supremum Ecclesiæ Caput agno-
 scere vellent.

§. XXVIII.

Bellum in Belgio continuatum.

Gallut. de bello Belgico l. 13.
Thuan. hist. l. 126.
Grotius l. 10.
 Quantumvis fœderati Protestantes primis hujus anni Mensibus ab armis cessassent, Mauritius tamen eorum Bellidux tempestate ad bellandum opportunam usum ad fallendum hostem Sylvam Ducis invadere simulabat, mox vero summa, qua potuit celeritate cum viginti suorum millibus Rhenobergam contendit, hancque urbem, cujus jacturam Fœderati Ordines ob interceptam navigationem ægerrime ferebant, die secunda Julii obsidione cingit, ac nullo ferme negotio munimentum ex adversa fluminis ripa positum occupat. Dein castris adversus eruptiones valide munitis, excitatisque aggeribus & tormentorum suggestibus ipsam urbem quaterere incipit, præfidiariis non minus strenue ac frequenter erumpentibus. Præerat enim urbi Ludovicus Bernardus Avila bellicæ artis peritissimus: aderant

aderant quoque præter sex & triginta Sæc. XVII.
 belli tormenta milites Hispani, Itali, A. C. 1601.
 Germani & nautici ad tria ferme mil-
 lia, non computatis quinquaginta
 Equitibus, quos Botbergius ducebat.
 Cum autem obsessi non sine clade, ut
 improvise eruperant, sæpius repressi re-
 trocedere cogentur, eodemque tem-
 pore munimentum, quod urbis mœ-
 nia tegebat, vi pulveris igne admoto
 everteretur, hinc Avila de imminente
 periculo Albertum Archiducem certio-
 rem reddere statuit, eamque ob causam
 viis omnibus arctissime occlusis duos
 natandi peritissimos transmissis Rheno
 Geldriam versus cum literis ablegat,
 qui tamen a quatuor hostium Equiti-
 bus intercepti tanquam exploratores
 ante obsessæ urbis mœnia suspensio
 puniti sunt. Nihilominus ipse Alber-
 tus audita obsidionis fama, mox ha-
 bito belli Senatu decernit, ut Herma-
 nus Thserenbergius Comes ac Geldriæ
 Præfectus laboranti urbi suppetias fer-
 ret, alii vero Belliduces ad distra-
 hendas hostium vires Ostendæ obsidio-
 nem pararent. Perlato hujus propositi
 nuntio Mauritius dubiis curis fluctua-
 bat, cæpto operi cedere indecorum,
 prosequi autem sat periculosum ratus,
 propere tamen, ut in rebus arduis
 fieri amat, consilium capit, atque ad

Hist. Eccles. Tom. LIII. F finem

Sæc. XVII. finem obsidionis maturandum, statuit, ut
 A.C. 1601. Rhenoberga recuperata, unitis viribus

Ostenda eo validius obsidione liberari
 valeret. Igitur novo ardore obsessis
 insistit Mauritius, actisque cuniculis
 interjecta propugnacula, magnamque
 muri partem defossi pulveris violentia
 diruit, similique arte captis ceteris cir-
 cum munimentis ad ipsum urbis aggre-
 rem penetrat: eapropter, haud ignarus
 quod obsessis maximo numero vulnera-
 tis medicamenta non suppeterent, mis-
 so in urbem Tibicine deditionem postu-
 lat: Avila autem respondente, non-
 dum deditionis tempus adeste, Mauri-
 tius alias viæ testæ partes cuniculis
 suffodere aggreditur, ac rursus quinta
 post die Præfectum, ut Rhenobergam
 dedat, hortatur: ille autem a Mauri-
 tio petiit, ut concessis induciis duos
 milites ad Hermanum Comitem, an non
 suppetiæ præsto essent, sciscitatum mit-
 tere posset: id vero denegante Mauri-
 tio, Avila inter arcta prehensus postero
 die se de conditionibus acturum respon-
 dit: interjecta nocte ex Geldriæ oppido
 significatione ignium spes proximi auxilii
 monstrabatur; jam enim octo peditum
 millia & Equites bis mille quingenti
 Mosam trajiciebant; minus tamen tem-
 pestiva erant hæc auxilia; cum Avila,
 prout sponderat, altera die acceptis
 obsidi-

Sæc. XVII.
A. C. 1601.

obsidibus deditiois pacta jamjam per-
scripisset, vi quorum utrinque conven-
tum, ut liberum esset Militibus, Nau-
tis, ceterisque ex oppido migrare cum
armis, omnibusque impedimentis, trans-
fugis vero, quorum non pauci in urbe
erant, salus & venia daretur, & Avila
duo belli tormenta, totidemque pulve-
ris pyrii dolia cum quinquaginta globis
ferreis secum avehere posset; ad ægros
vero, fauciosque transportandos Fœde-
rati ducenta commodarent vehicula;
denique captivi utrinque liberi dimitte-
rentur. His transactis die trigesima
prima Julii Avila cum mille trecentis
præfidiariis Rhenoberga discessit, Tra-
jectum ad Mosam profectus. In hac
obsidione desiderati sunt ex obsellis su-
pra mille, totidemque ferme ex obses-
soribus. Postea Mauritius, instauratis
ruinis, operibusque complanatis urbem
præsidio firmat, ac cum reliquo exer-
citu ad Meursam contendit, hocque
oppidum, dejecto milite, quem Cliviæ
Dux imposuerat, intra bidui spatium
occupat, inde Hagam Comitum ad Fœ-
deratorum Ordinum comitia reversus.

§. XXIX.

Inchoata Ostendæ obsidio.

Hoc item anno Ostendana incæpit
oppugnatio, quam Albertus Archi-
dux

*Gallut. l. 14.
de Bell. Belg.
Mercur.
Gallobel. l. 6.*

F 2